

førte for at støtte sin Anskuelse, men som jeg skal tillade mig at anføre som Støtte for min Paastand, nemlig, at Sagen ikke skal paakjendes ubetinget eller alene efter de almindelige juridiske Regler, men skal paakjendes i en vis Grad ud af den sunde Menneskeforstand og den samvittighedsfulde Overbeviisning, som Enhver af disse 12 eller 16 maatte være istand til at vinde, Sagen angaaende. Jeg maatte maaskee til denne Bemærkning endnu føie den, at, naar et meget æret Medlem af Udvalget (Hensborg) har gjort gjældende, at navnlig maatte man have et stort Antal af den Grund, fordi der gives altid enkelte Personligheder, som udøvede en stor Indflydelse og rev mange med sig, og det saa var lettere imellem 16 end imellem 12, hvad der i saa Henseende vilde være det Bedste, at finde 2 Saaданne, som drog og ligesom rev de Dvrigte til forskjellige Sider, at saa turde Trangen dertil maaskee nok være tilstede, men at den netop i Rigsretten vil være afhjulpen paa en anden mere tilfredsstillende Maade. Den er nemlig afhjulpen derved, at, saavidt det staaer i menneskelig Magt, vil det overhovedet blive vigtige og betydelige Personligheder, som ville faae med Sagerne at gjøre, og at disse derhos næsten nødvendigen ville dele sig i 2 Parter, der som saadanne ville være ganske naturligt opfordrede til, hvad enten en enkelt ganske særdeles udmærket Personlighed er imellem dem eller ikke, at tage de modsatte Sider af Sagen, ville være ganske naturligt opfordrede til, de af Høiesteret valgte Medlemmer, at gjøre den juridiske, den strengt juridiske Side af Sagen gjældende, de af Landsthinget valgte Medlemmer derimod at gjøre den Anskuelse gjældende, som mere nærmer sig en Jury-Kjendelse i deslige Anliggender. Og efter denne Betragtning af Sagen forekommer det mig nu, at jeg heller ikke kan gaae ind paa Rigtigheden af, hvad den høitærede Ordfører sidst gjorde gjældende, at, naar man antog den af den høitærede Minister givne Forklaring, hvad § 10 angaaer, vilde Sagen stille sig endnu betænkeligere, fordi det saa endog kunde blive ifkun 6 eller 7 retslyndige og erfarne Dommere, som kom til at dømme i en given Sag med 7 eller 8 ikke retslyndige. Jeg mener, at dette slet ikke forandrer Sagen; det

bliver i ethvert Fald 13 eller 14 eller 15 ligeberettigede, efter Grundlovens Forudsætning lige dygtige og lige faldede Dommere, der saae at afgjøre enhver Sag, og det gjør naturligviis ifkun en ubetydelig Nuance i den Kamp for de modsatte Anskuelser, som kan tænkes at fremkaldes imellem Rigsrettens to Hovedbestanddele, og som jeg antydede Grundloven har villet tilveiebringe imellem dem, det bliver, siger jeg, en forholdsviis ubetydelig Ting, om den ene Side repræsenteres af 6 og den anden Side af 7 eller 8, eller om der ganske accurat og afmaalt, hvad der naturligviis var det Allerfortrinligste, er respective netop 8 eller netop 6 paa hver Side.

Ordføeren: Jeg har naturligviis ikke overseet den Anskuelse, hvorfra Grundloven gaaer ud ved at sammensætte Rigsretten af to Bestanddele, den ene Deel, bestaaende af erfarne Dommere, den anden af Mænd, hvis Standpunkt væsentligt er politisk, og som have at paakjente Sagen under de Hensyn, som de maatte finde at være de rette; men jeg mener, at, netop fordi Retten dannes af Mænd, som udgaae fra disse to Sider, saa er det saa meget mere nødvendigt at holde sig Grundlovens Bestemmelser efterrettelig i Henseende til ikke at svække det Antal af Dommere, som skulle udgaae fra begge Sider; og, naar jeg stiller mig paa det praktiske Livs Standpunkt, saa maa jeg, med al Agtelse for de Herrer Politici, dog tilstaae, at, naar der er Spørgsmaal om at paakjende en Rigsretssag, lægger jeg især Vægt paa, at den Deel af Retten, som bestaaer af prøvede Dommere, ikke svækkes, og at følgerlig Bestemmelsen i Grundloven i Henseende til Antallet af Dommere, som skulle dømme i Rigsretten, ikke bliver forandret, men at Antallet bliver det, som engang er foreskrevet, og at man ikke slaar en Fjerdedeel af. Jeg veed meget vel, at, naar 12 Dommere dømme i Rigsretten, og 9 kunne dømme i Høiesteret, saa er 12 3 flere end 9; men, efter den Anskuelse, jeg har tilladt mig at berøre, at jeg har med Hensyn til Rettens Sammensætning, beroliger jeg mig ikke ved denne Forskel i Antallet. Iøvrigt holder jeg fast ved den Hovedanskuelse, jeg er gaaet ud fra, at jeg, efter vor Lovgivnings Grundføringer,